

Daniels bok – nummer tjugofem

Uppenbarelsen av Babylons förfall: ett profetiskt avsnitt från Nebukadnessar till Belsassar

Jeff Pippenger
2023-12-20

Belsassars fall i kapitel fem hade förebildats genom Nebukadnessars fall i kapitel fyra.

”Över Babylons siste härskare hade, liksom förebildligt över dess förste, den gudomlige Våktarens dom kommit: ’O konung, ... till dig är det sagt: Riket har blivit taget ifrån dig.’ Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

Nebukadnessar representerar början och Belsassar slutet på det rike som härskade i sjuttio år och som därmed symboliserade väldet hos jordens vilddjur i Uppenbarelseboken kapitel tretton (Förenta staterna), vilket skulle härska under den tid då skökan från Tyrus (påvedömet) var bortglömd.

Och det skall ske på den dagen att Tyrus skall vara glömt i sjuttio år, efter en konungs dagar; efter sjuttio års slut skall det gå Tyrus såsom med en sköka. Jesaja 23:15.

Nebukadnessar representerar därför Förenta staternas början, och Belsassar representerar Förenta staternas slut. Nebukadnessar representerar början på det republikanska hornet och början på det protestantiska hornet. Belsassar representerar slutet på det republikanska och det protestantiska hornet.

Domen som drabbade Nebukadnessar var ”sju tider”. Berättelsen om Nebukadnessars liv som ett djur under tvåtusenfemhundra tjugo dagar användes av William Miller i hans tillämpning av de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex, även om han inte behandlade de tvåtusenfemhundra tjugo, som symboliseras i domen över Belsassar.

Och detta är den skrift som var tecknad: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Och detta är uttydningen av orden: MENE; Gud har räknat ditt rikets dagar och gjort slut på det. TEKEL; du är vägd på vågen och funnen för lätt. PERES; ditt rike är delat och givet åt meder och perser. Daniel 5:25–28.

Utöver den tolkning som Daniel gav av den mystiska handskriften på väggen representerar orden ”mene” och ”tekel” ett viktal, och dessa ord representerar också ett bestämt myntvärde (2 Moseboken 30:13, Hesekiel 45:12). En ”mene” är femtio siklar, eller ett tusen gera. ”Mene, mene” motsvarar därför två tusen gera. En ”tekel” är tjugo gera. Därför motsvarar ”mene, mene, tekel” två tusen tjugo gera. ”Upharsin” betyder ”att dela” och betyder därför en halv ”mene”, och representerar fem hundra gera. Tillsammans representerar de summan två tusen fem hundra tjugo.

Syster Whites sista hänvisning visar att Belsassar förebildades av Nebukadnessar, men än mer specifikt framhävde hon deras gemensamma dom, och båda domarna framställs som en symbol för

de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken 26. Det finns några termer som Skriften använder för att beteckna de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken 26. Jeremia framställer det som Guds harm.

Hur har inte Herren i sin vrede höljt dottern Sion i moln och kastat Israels härlighet från himlen ned till jorden och inte tänkt på sin fotapall på sin vredes dag! Herren har uppslukat alla Jakobs boningar och inte skont; i sin förbittring har han brutit ned dottern Judas fästen; han har störtat dem till marken; han har vanhelgat riket och dess furstar. I sin brinnande vrede har han huggit av hela Israels horn; han har dragit tillbaka sin högra hand inför fienden, och han har brunnit mot Jakob såsom en lågande eld, som förtär runt omkring. Han har spänt sin båge såsom en fiende; han stod med sin högra hand såsom en motståndare och dräpte alla dem som var en fröjd för ögat i dottern Sions tält; han utgöt sin vrede såsom eld. Herren var såsom en fiende: han har uppslukat Israel, han har uppslukat alla hennes palats; han har förstört hennes fästen och förökat sorg och klagan hos dottern Juda. Och han har med våld tagit bort sitt tabernakel, såsom vore det en trädgårdshydd; han har förstört sina högtidsförsamlingsplatser; Herren har låtit högtider och sabbater bli glömda i Sion och har i sin vredes förgrymmelse föraktat kungen och prästen. Herren har förskjutit sitt altare, han har försmått sin helgedom, han har överlämnat hennes palatsmurar i fiendens hand; de har höjt rop i Herrens hus såsom på en högtidsdag. Herren har föresatt sig att fördärva dottern Sions mur; han har spänt mätsnöret, han har inte hållit tillbaka sin hand från att förgöra; därför lät han förmur och mur sörja; tillsammans försmäktade de. Klagovisorna 2:1–8.

Herrens vrede framställs som ”hans vredes förbittring”, och hans vrede fullbordades över både det norra riket och det södra riket i Israel. Det är därför Daniels bok anger en ”första” och en ”sista” förbittring. Jeremia nämner en ”mätsnöre” som Herren ”har sträckt ut”, när han lät sin vrede drabba sitt utvalda folk. Detta mätsnöre omtalas också i Andra Kungaboken.

Och HERREN talade genom sina tjänare profeterna och sade: Eftersom Manasse, Juda kung, har begått dessa styggelser och har handlat mer ogudaktigt än amoréerna gjorde, de som var före honom, och också har förlätt Juda att synda med sina avgudar, därför säger HERREN, Israels Gud, så: Se, jag skall låta sådant ont komma över Jerusalem och Juda, att det skall ringa i båda öronen på var och en som hör om det. Och jag skall sträcka ut över Jerusalem Samarias mätsnöre och Ahabs hus lod; och jag skall torka Jerusalem, såsom en man torkar ett fat, torkar det och vänder det upp och ned. Och jag skall överge kvarlevan av min arvedel och ge dem i deras fienders hand; och de skall bli till rov och byte för alla sina fiender. 2 Kungaboken 21:10–14.

Guds förbittrings ”mätlina”, som är Moses ”sju tider”, sträcktes först ut över det norra riket (Ahabs hus) och därefter över Juda. En annan biblisk term för de ”sju tiderna”, som härrör från Tredje Moseboken tjugosex, är termen ”kringspridda”.

Då skall också jag vandra emot er i vrede; och jag, just jag, skall tukta er sju gånger för era synder. Och ni skall äta era söners kött, och era döttrars kött skall ni äta. Och jag skall förgöra era offerhöjder och hugga ned era avgudabilder och kasta era döda kroppar ovanpå era avgudars döda kroppar, och min själ skall avsky er. Och jag skall göra era städer öde och lägga era helgedomar i ruiner, och jag skall inte känna lukten av era ljuvliga dofter. Och jag skall göra landet till en ödemark, och era fiender som bor där skall häpna över det. Och jag skall

skingra er bland hednafolken och dra svärd efter er; och ert land skall vara öde och era städer förödda. Då skall landet få njuta sina sabbater, så länge det ligger öde och ni är i era fienders land; då skall landet vila och få njuta sina sabbater. Så länge det ligger öde skall det vila, därför att det inte fick vila under era sabbater, när ni bodde där. Tredje Moseboken 26:28–35.

Skingringen bland hednafolken fullbordades för Daniel när han fördes bort som slav till Babylon vid Jojakims fångenskap. Medan Daniel sedan befann sig i ”fiendernas land”, vilade landet och fick njuta av ”sina sabbater”. Andra Krönikeboken upplyser oss om att tidsperioden var Jeremias sjuttio år, vilka Daniel kom att inse i kapitel nio.

Och dem som hade undkommit svärdet förde han bort till Babylon, där de blev tjänare åt honom och hans söner till dess det persiska rikets välde tog sin början, för att HERRENS ord genom Jeremias mun skulle fullbordas, till dess landet hade fått njuta sina sabbater; så länge det låg öde höll det sabbat, till dess sjuttio år hade gått. Men i den persiske kungen Koreshs första regeringsår, för att HERRENS ord genom Jeremias mun skulle fullbordas, uppväckte HERREN anden hos Koresh, kungen i Persien, så att han lät utropa genom hela sitt rike och även lät kungöra skriftligen: Så säger Koresh, kungen i Persien: HERREN, himlens Gud, har givit mig alla jordens riken, och han har befallt mig att bygga ett hus åt honom i Jerusalem, som ligger i Juda. Vem bland er tillhör hans folk? HERREN, hans Gud, vare med honom, och må han dra dit upp. 2 Krönikeboken 36:20–23.

Begreppet ”skingring” är en symbol för de ”sju tiderna”. Domen över Nebukadnessar, att under ”sju tider” leva som ett djur, förebildade domen över Belsassar, sådan den framställdes genom de mystiska orden på väggen: ”mene, mene, tekel ufarsin”. Belsassars dom framställdes genom handskriften som motsvarade tvåtusen femhundra tjugo, samma antal dagar som Nebukadnessar levde som ett djur, och samma antal år som representeras genom de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex.

Belsassars dom, som förebildades genom Nebukadnessars dom, framställdes symboliskt genom de ”sju tiderna”, och båda dessa domar representerade ett ”Babylons fall”, vilket är symbolen för den andre ängels budskap. Det första fallet för Babylon inträffade när Nimrods torn fälldes.

Och hela jorden hade ett enda språk och ett enda tal. Och det begav sig, när de bröt upp från öster, att de fann en slätt i Sinears land; och där bosatte de sig. Och de sade till varandra: Kom, låt oss slå tegel och bränna det väl. Och de hade tegel i stället för sten, och jordbeck hade de i stället för murbruk. Och de sade: Kom, låt oss bygga oss en stad och ett torn, vars spets når upp till himlen; och låt oss göra oss ett namn, så att vi inte blir kringspidda över hela jordens yta. Och Herren steg ned för att se staden och tornet som människornas barn byggde. Och Herren sade: Se, de är ett folk, och de har alla ett enda språk; och detta är vad de har börjat att göra. Nu skall ingenting vara dem förmenat av det som de föresatt sig att göra. Kom, låt oss stiga ned och där förbistra deras språk, så att de inte förstår varandras tal. Så kringskingrade Herren dem därifrån över hela jordens yta; och de upphörde att bygga staden. 1 Moseboken 11:1–8.

Vid domen över Babel, som var domen över Nimrod, ”skingrade” Herren Nimrods upprorsmän över ”hela jordens yta”. Nimrod och hans anhang visste att deras uppror skulle leda till att de skingrades, ty de hade sagt att motivet för att bygga tornet och staden var att ”göra oss ett namn, så

att vi inte blir kringspridda över hela jordens yta”.

Ett ”namn” är i profetisk mening en symbol för karaktär. Den karaktär som Nimrod och hans medhjälpare upprättade representeras av deras gärningar, ty på frukten skall ni känna karaktären. Frukten av Nimrods uppror, och därmed symbolen för hans karaktär, var byggandet av tornet och staden. Ett ”torn” är en symbol för en kyrka, och en ”stad” är en symbol för en stat. Namnet på Nimrods rebeller, vilket representerar deras karaktär, var föreningen av kyrka och stat, vilket också symboliskt framställs som vilddjurets bild.

Avsnittet som identifierar Babels fall innehåller uttrycket ”go to” upprepat tre gånger. Den tredje gången är när Gud verkställer domen genom att förvirra deras språk och skingra dem över jorden. Det första ”go to” var förberedelsen för det andra ”go to”, då de uppförde sin stad och sitt torn. När de hade fullbordat sitt verk under historien kring det andra uttrycket ”go to”, steg Gud ner för att med egna ögon betrakta deras uppror. Det tredje ”go to” var dom, och det andra ”go to” var ett synligt prov. Det första ”go to” representerar deras första misslyckande, och profetiskt identifierar det faktum att ”go to” uttrycks tre gånger den trestegs-prövningsprocess som tillhör det eviga evangeliet. Det finns mycket mer information i vittnesbördet om Nimrods uppror och fall, men vi konstaterar helt enkelt att den första gången Babylon (Babel) föll, identifieras symbolen ”sju tider”, såsom den representeras av ”skingringen”. Nimrods dom representerades av en skingring, Nebukadnessars av ”sju tider” och Belsassars av ”tvåusen femhundra tjugo”.

Alfa och Omega-signaturen identifierar att den profetiska linje som representeras av kapitel fyra och fem är budskapet om det sena regnet från den andra ängeln och midnattsropet. Linjen börjar med Babylons fall, representerat av Nebukadnessar, vilket identifierar år 1798, då det andliga Babylon (påvedömet) föll första gången. Sedan, vid linjens slut, faller Belsassars Babylon, vilket markerar början på det fortskridande fallet för det andliga Babylon (åter påvedömet), med början vid söndagslagskrisen. Det finns två vittnen om Babylons fall i början av linjen och två vittnen vid dess slut. Den profetiska logiken känner igen signaturen av den store Begynnelsen och Änden, samtidigt som den ser ämnet om Babylons fall bekräftat av fyra vittnen i den linje som representeras av Daniels kapitel fyra och fem.

I typ- och antityprelationen mellan Nebukadnessar och Belsassar, när den ställs i relation till de sista dagarna, finner vi jordens vilddjur i dess lammlika tillstånd representerat av Nebukadnessar, och därefter, när det talar som en drake, ser vi Belsassar. Vi ser i den profetiska relationen det republikanska hornet, lett av Förenta staternas konstitution, representerat av Nebukadnessar, och omstörtandet av konstitutionen representerat av Belsassar. Vi kommer också att se Nebukadnessar som en vis jungfru och Belsassar som en fåvitsk jungfru.

Vi kommer att fortsätta vår behandling av Daniel kapitel fyra och fem i nästa artikel.

”Belsassar hade fått många tillfällen att lära känna och göra Guds vilja. Han hade sett sin farfar Nebukadnessar fördriven från människors gemenskap. Han hade sett förståndet, vari den stolte monarken berömde sig, tas ifrån honom av den som hade gett det. Han hade sett kungen drivas bort från sitt rike och göras till markens djurs följeslagare. Men Belsassars kärlek till nöjen och självhävdelse utplånade de lärdomar han aldrig borde ha glömt; och han begick synder

liknande dem som förde Nebukadnessar under tydliga domar. Han förspilde de tillfällen som nådigt hade beviljats honom och försummade att använda de möjligheter som stod honom till buds för att lära känna sanningen. 'Vad måste jag göra för att bli frälst?' var en fråga som den store men dåraktige kungen likgiltigt gick förbi."

"Detta är faran med dagens tanklösa, oförsiktiga ungdom. Guds hand kommer att väcka syndaren såsom den väckte Belsassar, men för många kommer det att vara för sent att omvända sig.

"Babels härskare hade rikedom och ära, och i sin högmodiga självhävdelse hade han upphöjt sig mot himmelens och jordens Gud. Han hade förtröstat på sin egen arm och inte tänkt sig att någon skulle våga säga: 'Varför gör du så?' Men när den hemlighetsfulla handen tecknade bokstäver på väggen i hans palats, greps Belsassar av fruktan och tystnade. I ett ögonblick blev han fullständigt berövad sin styrka och ödmjukad som ett barn. Han insåg att han var utlämnad åt en som var större än Belsassar. Han hade drivit gäck med heliga ting. Nu vaknade hans samvete. Han insåg att han hade haft förmånen att känna och göra Guds vilja. Hans farfars historia framträdde lika levande för honom som skriften på väggen." Bible Echo, 25 april 1898.